

Vill. A Sp. 357—358, jfr. Vill. B Sp. 159—160 og Folketh. Forh. Sp. 2856 samt 2866).

V. Den grønlandske Handel (S. 102). Ved at gaa tilbage i Statsrevisionens Betænkninger (1872—73 S. 104, 1871—72 S. 104 o. f. v.) vil man finde, at der gjentagende har været anket over store Uoverensstemmelser imellem Budget og Regnskab, hvilke maa forekomme saa meget mere paafaldende, som Overlaget over Udgifterne i Grønland ikke fremlægges for Rigsdagen før i Oktober (ifjor endog sidst i November) i det Aar, for hvilket det gjælder, altsaa paa en Tid, da disse Udgifter allerede er foregaaede. Følgelig maa Ministeriet vide, om en eller anden Udgift har fundet Sted, t. Ex. til Udsendelse af Haandværkere til Grønland, og det maa kunne undgaas at begjære en Bevilling, hvorfor der ikke „har været“ Brug.

(S. 104). Ligeledes gjentager Statsrevisioner sin tidligere Beflagelse af, at Ministeriet ikke har set sig i Stand til at give tilstrækkelig bestemte Forklaringer om Grundene til de ikke ubetydelige Uoverensstemmelser imellem de paa hinanden følgende Aars Bærdiansættelser af Beholdningerne i Grønland.

§ 22. Krigsministeriet.

B. l og m. Sygedagenes Procenttal (S. 136—137). Overskridelserne paa Bevillingerne til Underforporalers og Meniges Lønninger ere til dels en Følge af, at man vedblivende anslaar Sygedagene til for mange Procent af Tjenestedagene. Denne Grund anføres allerede i Statsrevisionens Betænkning for 1866—67 (S. 76) i en denne fra Ministeriet tilfjullet Overfigt til vedkommende Konto. I Revisionsbetænkningen for 1867—68 (S. 180) oplyses, at de virkelige Sygedage for Underforporaler og Menige ikkun have udgjort omtrent 3 pCt. For at vinde et klarere Blik paa dette Forhold, har man, paa Grundlag af de i senere Revisionsbetænkninger fundne Opgivelser om saavel Underforporalers som Meniges Tjenstedages og Sygedages Antal, foretaget en Beregning for hvert af de følgende Finantsaar. Efter denne har Sygedagenes Procenttal af Tjenstedagene været for

	Underforporaler:	Menige:
1868—69:	3,23 pCt.,	3,37 pCt.;
1869—70:	2,59 —,	2,82 —;
1870—71:	2,53 —,	2,63 —;
1871—72:	2,34 —,	2,65 —;
1872—73:	2,29 —,	2,49 —;
1873—74:	1,99 —,	2,62 —;

Sygedagene synes saaledes i Aftagende baade for Underforporalernes og for de Meniges Vedkommende, stærkest for Sines, for hvilke de ogsaa gjennemgaaende ere forholdsvis færre; men — hvad der er det Væsentligste — i intet af alle disse Finantsaar have de paaregnede 5 pCt. Sygedage endog kun tilnærmelsesvis været naaede.

B. p. Drlovspenge m. m. (S. 138). Overlaget til denne Konto har lige som tidligere viist sig meget for lav, uagtet det ikke skulde synes vanskeligt at lade det nærme sig mere til de virkelige Forhold. — Statsrevisionen finder det tvivlsomt, om det kan betragtes som „god Tjeneste“ at tilbringe sin Tid paa Officersskolen, saaledes at man falder igjennem ved Afgangsøksamen. Som bekjendt, skal Undervisningen, ifølge Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1857 § 67, „betragtes for alle Skolens Elever som Tjeneste,“ en Bestemmelse, ved hvis Affattelse dog neppe nogen Tanteforbindelse med Drlovspenge har været tilstede. Bestemmelsen synes laant fra det gamle Landfædteakademis og den nedlagte militære Højskoles lignende Bestemmelser, hvis Formaal uden Tvivl alene har været at muliggjøre den samme militære Ordens og Lydigheds Haandhævelse ved Undervisningen som ved den egentlige Tjeneste, medens man dengang ikke havde Drlovspenge eller Lignende. Ikke desmindre skal det indrømmes, at ifølge Lovens Ord, om man end ikke under deres Affattelse har været opmærksom paa Alt, hvad der laa i dem, maa den Tid, en Elev har modtaget Undervisning paa Officersskolen, kunne medregnes i det Tidssmaal, hvorefter der tilkommer ham Drlovspenge. Hærens Lov § 111 siger imidlertid, at disse kun udbetales ved Hjemsendelse efter „god Tjeneste“; og Hærens Lønningsslov af 25de Juli 1867 § 17 bruger ligeledes Udtrykket „god Tjeneste.“ Iøvrigt skal Udvalget paa Grund af de nævrende Omstændigheder indskrænke sig til at paapege den af Statsrevisionen yttrede Tvivl.

G. e. Overmundering og Lædertøi ved Elevskolen (S. 145). I Budgettet er udtrykkelig opført et vist Beløb til Overmundering og Lædertøi (og ligeledes til Undermundering m. v.) „for hver Elev.“ Ministeriets Bevilling har altsaa været saa stor en Sum, som fremkommer ved at multiplicere det virkelige Elevantal 1873—74 med det for hver Elev bevilgede Beløb. Men ved Regnskabsaflæggelsen er man gaaet ud fra, at man havde Bevilling til det i Budgettet anslaaede Elevantal (120), uagtet det virkelige har været mindre. Den Overskridelse, som herved er fremkommen, har man derhos troet at kunne dække ved at slaa den sammen med en anden Konto (Undermundering m. v.) saaledes, at